

‘De Aziatische gokindustrie is een monster: drie keer de omvang van Coca-Cola!’

UEFA-inspecteur Karl Dhont

All Events

Live Scores

Football

Basketball

Baseball

Tennis

American Football

Athletics

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

Baseball

De afgelopen weken zijn opnieuw namen van Belgische clubs gevallen in verband met matchfixing. Acht jaar na de **Gokchinees** is het manipuleren van voetbalwedstrijden door maffiose gokkers en georganiseerde criminelen niet weg. Integendeel: voor UEFA-voorzitter **Michel Platini** blijft matchfixing de ultieme bedreiging voor het Europese voetbal. In een exclusief interview gunt de Belgische UEFA-inspecteur en corruptiebestrijder **Karl Dhont** ons een blik in de riolen van het *world wide sports gambling*, in Azië en daarbuiten.

Raf Sauviller / Foto's Diego Franssens

Matchfixing, het manipuleren van sportwedstrijden door middel van omkoping, bedreiging of afpersing, tiert als nooit tevoren in het Europese voetbal. In Azië worden er miljarden mee verdiend. In 2012 werden in niet minder dan 50 landen onderzoeken geopend naar matchmanipulatie door de gokmafia. Begin 2013 liet Europol weten dat een onderzoek dat terugging tot 2008, zomaar eventjes 308 verdachte Europese voetbalwedstrijden heeft opgeleverd. Sportradar, een onderneming in Londen die het sportwedden wereldwijd in de gaten houdt, doet nog beter, en stelt dat er in Europa per jaar minstens 300 voetbalwedstrijden worden verkocht. Fifa-verantwoordelijken verklaren dat er jaarlijks 500 miljard euro op voetbalwedstrijden wordt ingezet. En nog volgens de Fifa zouden matchfixers jaarlijks zo'n 15 miljard euro aan hun bezigheden overhouden. Halucinante cijfers.

Het ligt dan ook voor de hand dat de UEFA zich serieus zorgen maakt en het bestrijden van matchfixing prioritair behandelt. Er werd een uitgebreid preventieprogramma opgezet dat bonds- en clubverantwoordelijken en spelers en scheidsrechters het belang van fair play

en sportiviteit wil inpeperen. Ze worden gewezen op de gevaren die contacten met de georganiseerde misdaad met zich meebrengen, en de zware UEFA-sancties die op corruptie en omkoping staan: uitsluiting en levenslange schorsing. Voorts beschikt de UEFA nu ook over een rigoureuze set disciplinaire regels waaraan iedereen in de UEFA-competities zich dient te houden om risicogedrag te vermijden.

WHY ROB A BANK?

Maar het zwaartepunt van de UEFA-aanpak ligt bij de sancties. Centraal daarin staan twaalf *disciplinary inspectors*, inspecteurs die onderzoeken tegen clubs en spe-

lers openen en dossiers voor het Control and Disciplinary Body (CDB) van de UEFA brengen. Sinds 2009 maken deze inspecteurs gebruik van het Betting Fraud Detection System (BFDS), dat zowel voor als tijdens wedstrijden ongewone gokbewegingen controleert en analyseert – zowel in de gokkantoren als online. Elk jaar worden zo 32.000 wedstrijden in internationale competities en in de nationale competities van de 53 leden van de UEFA in de gaten gehouden. De twaalf *disciplinary inspectors* geven nooit interviews, maar voor Humo maakte de UEFA een uitzondering. Ik ontmoet de Belgische *disciplinary inspector* Karl Dhont in zijn huis in Loppem bij Brugge, een oude

orangerie, weggestoken in de bossen. Hij is één van de weinige inspecteurs die zich uitsluitend met matchfixing bezighoudt, en hij is de enige *betting expert* van de UEFA. Hij is ook de man die beslist of een club vervolgd wordt of niet.

Karl Dhont «Dit jaar had ik in Spanje een lang gesprek met **Andreas Bachmann**, de Duitse magistraat die met het parket van Bochum het matchfixing-netwerk van de in Berlijn residende Kroaat **Ante Sapina** heeft opgedoekt. Sapina en Co kochten wedstrijden overal in Europa. **Marijo Cvrtak**, de rechterhand van Sapina, slaagde er zelfs in de hand te leggen op UR Namen en een aantal wedstrijden in de Belgische tweede klasse te manipuleren. Bachmann verwoorde het mooi. Hij zei: 'Je bent een crimineel met een beetje verstand. Je spreekt een paar talen en je kent hier en daar mensen: een paar Serviërs in Berlijn, wat Kroaten in Brussel, Congolezen in Parijs... En die hangen allemaal rond het voetbal en hebben contact met clubs, trainers en spelers. En je bent vertrokken. *Why rob a bank?* Waarom zou je een bank overvallen? Alles wat je moet doen is een paar voetballers omkopen of afpersen en de stui- ►

pen op het lijf jagen. Dat is niet moeilijk. Matchfixing is nauwelijks een prioriteit voor justitie of politie. Het risico is dus bijna nul, en de winsten zijn enorm.' Bachmann heeft gelijk. Het enige wat je nodig hebt, is kapitaal. Matchfixing kost geld: je moet investeren, mensen omkopen. Je hebt personeel nodig dat overal in Europa clubs en spelers aanspreekt. Je hebt ook enorme reiskosten, en er moeten te allen tijde grote hoeveelheden geld klaarstaan op je buitenlandse bankrekening of bij je *betting agent*. Want als je een miljoen euro wilt winnen, moet je bij wijze van spreken ook een miljoen euro kunnen inzetten.»

HUMO Hoe werkt het moderne matchfixing?

Dhont «Zoals het vroeger werkte: sportieve fraude heeft altijd bestaan. Knoeien met wedstrijden om sportieve redenen bijvoorbeeld, om een promotie te behalen of een degradatie te vermijden. Ik ging in de jaren tachtig naar een wedstrijd tussen Lokeren en Kortrijk kijken, op een moment dat Kortrijk moest winnen om in eerste klasse te blijven. Ik heb daar verdedigers sprintjes zien verliezen... Hallucinant. Of kijk naar de Spaanse competitie,

waar de Baskische ploegen elkaar jarenlang in de hoogste afdeling hebben gehouden: Osasuna, Real Sociedad, Athletic Bilbao... Het criminele matchfixing van vandaag is gebaseerd op dat soort praktijken. Alleen gebeurt het nu door zware beroepsgokkers en georganiseerde misdaad.

»Tot voor kort had de voetbalwereld geen flauw idee van wat er aan de hand is. Ik wist het, sommige journalisten wisten het en ook bij de UEFA had men één en ander in de gaten, maar zelfs daar had de top er geen benul van hoe groot en wijdverbreid het fenomeen ondertussen wel is geworden. Zelfs vandaag moet ik mensen nog altijd overtuigen van de ernst van dit fenomeen. Dat is één van mijn taken binnen de UEFA: ik geef lezingen over het gokken en anti-corruptie. Ik moet de mensen van de UEFA en van de nationale bonden ervan overtuigen dat het om zware georganiseerde misdaad en het witwassen van geld gaat.»

HUMO Wie zijn die gokgangsters?

Dhont «Je hebt Europeanen als Ante Sapina en zijn rechterhand Marijo Cvrtak. Absoluut geen kleine jongens, maar de Europeanen blijven middenmoters. De écht grote jongens en hun syndicaten zitten in het verre Oosten, in Singapore en Hongkong. Die goochelen met miljoenen en zijn bijna niet te pakken. Ik heb lang met Marijo Cvrtak gesproken. Een charmante man. Waren hij en Sapina iets slimmer geweest, dan waren ze veel rijker geworden en waren ze vooral niet gepakt. Ze hebben te veel fouten gemaakt.»

GOKKEN, AUTO'S EN WIJVEN

HUMO Hoe werkt dat manipuleren?

Dhont «De matchfixers gaan op zoek naar clubs en spelers die makkelijk te beïnvloeden of af te persen zijn. Matchfixing begint bijna altijd op dezelfde manier. Financieel kwetsbare clubs die op een bepaald mo-

'Marijo Cvrtak (boven), de rechterhand van Ante Sapina (onder) slaagde erin de hand te leggen op UR Namen en een aantal wedstrijden in de Belgische tweede klasse te manipuleren. 't Zijn absoluut geen kleine jongens, maar de Europeanen blijven middenmoters.'

ment hun spelers niet meer kunnen betalen, zijn de perfecte voedingsbodem. Er zijn heel veel criminelen in West-Europa die de geldelijke beslommeringen van het voetbal van nabij volgen, die weten welke clubs problemen hebben. Die clubs en hun spelers benaderen ze met voorstellen. Dat is minder moeilijk dan je denkt: er zijn zo veel clubs in Europa met zware financiële problemen. Als je maar met genoeg geld zwaait, gaan de deuren van die verenigingen altijd open. Daarnaast zijn ook spelers met een gokverslaving en schulden perfecte slachtoffers voor de gokmaffia. Je kent de hobby's van de voetballer: gokken, auto's en vrouwen. Maar het kan ook een stuk simpeler, via *dead games* bijvoorbeeld: wedstrijden zonder sportieve inzet tussen ploegen die niets te winnen of te verliezen hebben. Spelers en clubdi-

rigenten hebben vaak geen enkele moeite om die te verkopen. In de Champions League heb je nogal wat van die wedstrijden. Maar daar gaat tegenwoordig genoeg geld in om, zodat spelers minder geneigd zijn om ze te verkopen.»

HUMO En als je een wedstrijd in je zak hebt zitten, ga je erop gokken.

Dhont «Dat is vaak moeilijker dan een match manipuleren. Vandaag de dag wordt er nauwelijks nog op voorhand op een wedstrijd gegokt. Het gebeurt allemaal live, in real time, online. Je kunt nu ook op alles wedden: wanneer de eerste goal valt, wanneer de eerste ingooi, of en wanneer er een rode kaart zal worden uitgedeeld... Maar van die *side bets* word je niet rijk. Het echt grote geld zit in het voorspellen van de einduitslag en het aantal gemaakte goals. De matchfixers gaan uiteraard voor het grote geld. Maar je kunt niet zomaar 1 miljoen dollar op een uitslag inzetten: dat doet de koersen en dus de winstmarge dalen, en het trekt de aandacht. Een goeie *betting agent* heeft snel in de gaten wanneer er iets niet klopt, en haalt die wedstrijd dan uit het aanbod. Ik heb in mijn dossiers genoeg voorbeelden van gokgangsters die alles tot in de puntjes regelen en er dan niet in slagen om ergens een weddenschap af te sluiten, omdat de bookies argwaan hebben.»

HUMO Maar dat probleem hebben de gokmaffiosi niet in Azië, waar een reusachtige gokindustrie is gegroeid, niet gereguleerd en vaak op en over de rand van het legale balancerend.

Dhont «Dat is het grote probleem: negentig procent van het sportgokken vindt plaats in Azië. De resterende tien procent is voor de rest van de wereld: alle officiële aanbieders zoals Unibet en Ladbrokes, heel Las Vegas, het Verenigd Koninkrijk en Gibraltar, alle staatsloterijen samen, alle Amerikanen in Costa Rica met hun *sportsbooks*...»

'Waarom zou je een bank overvallen? Alles wat je moet doen is een paar voetballers omkopen of afpersen. Het risico is nul en de winsten zijn enorm'

'We willen dat ze in Azië niet meer toelaten dat je kunt spelen op wedstrijden van de U19's, of op het vrouwenvoetbal van de Beneliga. Ik ga soms naar U19 van Club Brugge kijken: daar sta je dan met twintig toeschouwers, en toch kun je 5.000 euro inzetten op die wedstrijd. Belachelijk.'

»Het gokken in Azië wordt gedomineerd door grote gokconcerns in Singapore, Thailand en sinds kort in de Filipijnen. Daar zitten de drie *big boys*: SBO Bet, 188 Bet en IBC Bet. Vroeger zaten die in Macau, Singapore en Hongkong, maar ze zijn doorgeschoven naar de Filipijnen omdat ze daar voor een habbekrats officiële licenties konden krijgen. Ik ben er nog geweest met het vroegere hoofd van de disciplinaire afdeling van de UEFA, **Peter Limacher**. De gokbazen arriveerden met helikopters op het dak van het hotel waar we hadden afgesproken. SBO, IBC en 188 zijn reusachtig: ze zijn stuk voor stuk groter dan Coca-Cola. Dat is dus drie keer Coca-Cola! We vechten tegen een monster.»

1 MILJARD DOLLAR

Dhont «In Europa wordt de actieradius van de sportgokker beperkt. Er zitten plafonds en remmen op wat je kunt inzetten. In België mag je maximaal voor tweehonderd euro spelen. In Duitsland kan je duizend euro inzetten. Je kunt die plafonds wel omzeilen door bijvoorbeeld je geld in kleine bedragen over heel veel gokkantoren te spreiden, maar daar heb je een serieuze organisatie en logistiek voor nodig, en heel veel handlangers die allemaal doen wat je hen opdraagt – en niet zelf ook voor eigen rekening gaan gokken. Maar in Azië zijn er geen plafonds. Daar kan alles.

»De afgelopen vijf jaar heeft er een gigantische evolutie plaatsgevonden in het Aziatische

gokken. Als je hoort hoeveel geld je tegenwoordig kunt inzetten op voetbalwedstrijden in het Oosten... Je gelooft je oren niet. We vermoeden dat er op de finale van de Champions League van vorig jaar wereldwijd in totaal 1 miljard dollar is ingezet.

»Vijf jaar geleden werd er 400.000 euro op wedstrijden van grote Belgische clubs als Club Brugge of Anderlecht gezet. Dan had je misschien 5.000 gokkers die op die wedstrijd speelden. Meer niet. En als er zo veel geld op zo'n wedstrijd werd ingezet, zakten de gokkoersen geheel in elkaar. Maar vandaag... Jongens toch. We hebben voor een aantal landen de *estimated world wide turnover per game* berekend. Op een doorsnede wedstrijd uit de Belgische eerste klasse van Bergen of OHL wordt nu gemiddeld wereldwijd tussen de 7,5 en de 15 miljoen euro ingezet. En voor een belangrijke match – Club Brugge, Anderlecht, Standard, Genk – stijgt dat cijfer naar 45 miljoen euro. In Spanje varieert het gemiddelde tussen de 40 en 60 miljoen. In Nederland tussen de 15 en 25 miljoen en in Turkije is het zoals in België: tussen de 7,5 en 15 miljoen. En voor de Engelse Premier League ligt het gemiddelde tussen 50 en 100 miljoen en wordt het voor wedstrijden van Chelsea en Manchester United zelfs 300 miljoen. We kennen ook de *estimated possible maximum profits by match fixing per game*, het geld dat de matchfixers kunnen overhouden aan hun manipulatie. Voor

België gaat dat tot één miljoen euro, in Holland tot twee miljoen, in Spanje tot zes miljoen euro en in de Premier League tot 10 miljoen euro. Met dergelijke sommen kun je clubs en zelfs hele competities overeind houden. En dat gebeurt ook. En dan hebben we het hier alleen over de *legal market*. Wat er gebeurt op de zwarte gokmarkt in China, daar hebben we het raden naar.»

HUMO En daarom is Azië nu het paradijs van de gokgangsters?

Dhont «Als je een matchfixer bent, eindig je altijd in Azië. Waarom? Zoals gezegd: geen limieten. De koersen zijn ook scherp, veel beter dan hier. De Aziatische bookies hebben veel meer omzet en kunnen dus met kleinere marges werken. En je kunt er zo goed als anoniem te spelen.»

HUMO Hoe zet ik mijn geld in bij die Aziatische gokaanbieders?

Dhont «Via het internet. Maar als je echt voor veel geld speelt, is het beter een contactpersoon te hebben binnen het bedrijf. Bijvoorbeeld: je bent een grote gokker en je wilt een half miljoen inzetten op Club Brugge. Dan maak je je geld over aan een regionale agent die pakweg alle grote gokkers in Vlaanderen en Noord-Frankrijk bedient. Dat gebeurt meestal via geheime rekeningen. Als die agent genoeg geld bij elkaar heeft, stap hij naar een superagent, die alleen grote klanten doet. De superagent spreekt op zijn beurt een *master agent* aan. Zo'n *master agent* heeft vaak een omzet die groter is dan die van de nationale loterij in België. Ze zitten vooral in Azië, maar je hebt ze ook in Europa, in Londen bijvoorbeeld. En het is de *master agent* die uiteindelijk met het geld naar SBO of 188 stapte. Je snapt het: Als er tussen die enorme geldstromen een inzet van een paar honderdduizenden of zelfs een paar miljoen zit op een omgekochte wedstrijd zit, dan verdwijnt die poen spoorloos in de stroom van al die andere miljoenen. Je geld is nauwelijks nog te traceren.»

HUMO Hebben die grote Aziatische gokhuizen eigenlijk last van de matchfixers en de gokmafia? Tenslotte verliezen ze er geld aan.

Dhont «Een reus als SBO voelt die paar miljoen euro die ze kwijtspelen aan een omgekochte wedstrijd echt niet. Het matchfixing kan de grote Aziatische gokoperatoren dus ook niet echt schelen. Hun devies: 'Het is jullie voetbal, vrienden, het zijn jullie voetballers en het zijn jullie *fixers*, jullie competitie, jullie velden, jullie stadions. Los het zelf op.' De Aziaten staan ons ook niet bij in onze onderzoeken. Dat is een van onze grote frustraties.

»Wij zijn vragende partij voor een nieuwe overlegronde met de Aziaten. We willen dat ze op zijn minst niet meer toelaten dat je 6.000 euro per click kunt spelen op bijvoorbeeld wedstrijden van de U19's, of op het vrouwenvoetbal van de Beneliga. Ik ga soms naar U19 van Club Brugge kijken: daar sta je dan met twintig toeschouwers, en toch kun je 5.000 euro inzetten op die wedstrijd. Belachelijk.»

VOURWERK IN NYON

In juli van dit jaar haalde de UEFA hard uit. In een onderzoek naar grootschalige matchfixing in Turkije werden de topclubs Besiktas en Fenerbahçe aangepakt en uit de UEFA-competities gegoooid.

Dhont «Ik kan daar niet veel over zeggen, omdat het dossier-Fenerbahçe nog altijd niet helemaal is afgesloten. De club is opnieuw een burgerlijke zaak begonnen voor een rechtbank in Istanboel. Fenerbahçe blijft de schorsing aanvechten, en heeft zelfs even een schadevergoeding geëist. Er is veel commotie rond die zaak. Ik heb zeker 2.000 e-mails gekregen van Fenerbahçe-supporters. We werden echt afgedreigd. Het was overduidelijk een georkestreerde actie. De dag voor het beroep stonden er plotseling 700 Turkse supporters voor het hoofdkwartier van de UEFA ►

► in Nyon met vuurwerk en veel intimidatie.»

HUMO Hoe efficiënt is de UEFA in het bestrijden van de georganiseerde misdaad in het matchfixing? De nationale voetbalbonden bijten er hun tanden op stuk, als ze zich al de moeite getroosten er iets aan te doen. Veel te vaak laten de voetbalbobo's de corruptie en manipulatie passeren.

Dhont «Dat is juist conclusie. De voetbalbonden zijn lange tijd gehandicapt geweest in hun strijd tegen de georganiseerde misdaad: als je geen

liability, die zegt dat wanneer iemand van de club schuldig wordt bevonden aan matchfixing, de hele club schuldig is. En heel belangrijk is een nieuwe regel die stelt dat wanneer een nationale voetbalbond een zaak van matchfixing onvoldoende behandelt, dus geen serieus onderzoek voert en geen adequate maatregelen treft, de UEFA die zaak naar zich toe kan trekken en zelf een onderzoek kan beginnen. Dat is ondermeer gebeurd met Fenerbahçe, en die mogelijkheid hangt nu als een zwaard van Damocles boven alle nationale Europese voetbalbonden.»

HUMO Hoe gaat u te werk bij uw onderzoeken?

Dhont «Sinds het afronden van de zaak tegen Fenerbahçe zijn we een aantal nieuwe onderzoeken begonnen. Samen met integrity officer Urs Kluser vlieg ik zo'n beetje Europa rond om in de diverse landen met de voetbalbonden, justitie en politie te spreken en hen bij te staan in de aanpak en betuigeling van de matchfixers. Normaal duurt zo'n bezoek drie, vier dagen, en er zitten drie luiken aan. De eerste dag zitten we aan tafel met de openbare aanklager en de politie. Meestal geven wij hen een zaak waar zij op kunnen werken, soms bezorgen zij ons hun eigen dossiers. Soms valt het mee en zitten we tegenover mensen die er iets aan willen doen. Maar soms zit je tegenover een magistraat of een politieman die je aankijkt met zo'n blik van: 'Wie kan dit nu wat schelen? We kunnen hier toch niets aan doen.' Je moet heel wat van die mensen er echt van overtuigen dat het de moeite waard is om geld en personeel tegen dit soort onderzoeken te gooien. Meer dan eens is het een verloren zaak, en dan zetten we er politieke druk op, meestal via de Europese Commissie. Dat is op dit moment de belangrijkste bondgenoot van de UEFA.»

HUMO En de tweede dag van uw bezoek?

Dhont «Die is bijna altijd pro forma, want dan ondervragen we de spelers en de scheids-

rechters en de clubvoorzitters, en die weten nooit van iets. De derde dag zitten we samen met de nationale voetbalbond om te zien wat ze zullen doen - en wat wij zullen doen als zij niet doen wat wij willen dat ze doen. In dat geval nemen wij het over: die stok achter de deur maakt dat het nu allemaal veel sneller gaat dan vroeger. Maar er blijven veel hindernissen. In veel landen zit het voetbal in de greep van de politiek en de maffia. Een paar weken geleden zat ik nog aan tafel met een clubvoorzitter van wie de president van de voetbalbond achteraf zei dat hij net twaalf jaar had gezeten wegens moord.»

MAFFIATOERNOOI

HUMO Krijgt u het fenomeen van matchfixing onder controle? Wordt het minder?

Dhont «Het wordt niet minder, maar de fixers komen er niet zo makkelijk meer mee weg. Vijf jaar geleden kon je nog moeiteloos Europa League-qualifiers kopen. De UEFA en de Europese Commissie stonden nergens. Maar nu is het niet meer mogelijk om zoals het Albanese Travnik een zomertour te maken door Europa en overal verkochte wedstrijden af te leveren. En de maffia kan ook geen FIFA-toernooien meer organiseren.»

HUMO Wat?

Dhont «Ken je dat verhaal niet? In 2011 organiseerde de gokmaffia twee vriendschappelijke interlands in het Turkse Antalya tussen de landenteams van Bolivia, Estland, Letland en Bulgarije. Er waren nauwelijks toeschouwers en de wedstrijden werden ook niet op tv uitgezonden. In de twee wedstrijden werden zeven goals gemaakt - allemaal strafschoppen. De scheidsrechters manipuleerden de hele zaak. Op de wedstrijd van Bulgarije alléén werd in het Oosten bijna 7 miljoen dollar ingezet. Het toernooi was georganiseerd door gokgangsters uit Singapore. Dat was echt de schaamte voorbij.»

HUMO Waar worden er wedstrijden gemanipuleerd?

Dhont «Overal. We hebben net een gigantisch omkoopdossier in Turkije gehad, met tientallen gemanipuleerde wedstrijden. Uiteraard heb je meer problemen in een land als Moldavië dan in de Engelse Premier League: in Moldavië verdient een voetballer 600 euro per maand. Sinds 1 augustus heb ik zes officiële onderzoeken geopend en zes trips gemaakt - vijf daarvan gingen naar landen in Oost- en Midden-Europa.»

HUMO En de Balkan? Uit de matchfixingaffaires in Duitsland en België blijkt dat er heel wat volk uit de Balkan bij betrokken is: Kroaten, Serviërs, Slovenen...

Dhont «Dat is voor jouw rekening. Maar er zijn inderdaad landen waar de georganiseerde misdaad zijn klauwen in het voetbal heeft geslagen.»

HUMO Albanië lijkt helemaal van God los. Daar wordt geen serieuze wedstrijd meer gespeeld.

Dhont «Het voetbal in Albanië is kapot. Het wordt zelfs niet meer aangeboden op de zwarte gokmarkt in China. Zo eindigt het dus, hè, dat zelfs de dodgy Chinezen zeggen: 'Hier doe ik niet aan mee. Dit is me te link.' Er zijn daar spelers die doodsbang zijn, die wel willen praten, maar niet durven. Hoe hard moet je een speler straffen van wie het gezin bedreigd wordt? Die moet je natuurlijk niét straffen. De situatie daar aanpakken is niet makkelijk en ook niet zonder gevaar.

»Waarom iemand nog een cent veil heeft om ginder een wedstrijd te gaan bekijken, is mij een raadsel.»

HUMO Italië kan ook tellen.

Dhont «Er lopen nu gerechtelijke onderzoeken naar grootscheepse wedstrijdvervalsing in Bari, Cremona, Genova, Avellino en Napels... Tien jaar geleden, toen mensen als Luciano Moggi en Silvio Berlusconi het voor het zeggen hadden, was dat onmogelijk geweest. Het gaat dus beter met het Italiaanse voetbal.»

‘In 2011 organiseerde de gokmaffia twee vriendschappelijke interlands tussen de landenteams van Bolivia, Estland, Letland en Bulgarije. Er werden zeven goals gemaakt: allemaal strafschoppen!’

onderzoeksdaden kunt stellen en mensen kunt arresteren en veroordelen, is je actieradius nu eenmaal beperkt. Bij de UEFA hebben we ook twee jaar tijd verloren, maar nu begint het te draaien. Het heeft heel wat moeite en geld gekost vooraleer alle nationale bonden hun interne reglementering in orde hadden, en ze allemaal een disciplinaire afdeling hadden. En sinds juni van dit jaar geldt ook een aantal nieuwe UEFA-regels die het werk voor ons, inspecteurs, een stuk makkelijker maken. Ten eerste is er geen verjaring meer voor matchfixing, waardoor we kunnen teruggaan zo ver als we willen, en wedstrijden van jaren geleden onder de loep nemen. Bovendien aanvaardt het sporttribunaal TAS in Genève een standaard van bewijsvoering die wordt omschreven als *comfortable satisfaction of proof*. De bewijskracht daarvan ligt ietwat lager dan de *beyond reasonable doubt*, die in strafrechtbanken wordt gebruikt. Daarnaast is er nu ook de *strict*

'In veel landen zit het voetbal in de greep van de politiek en de maffia'

HUMO En in Spanje?

Dhont «In Spanje is er een probleem in de tweede klasse en met de clubs die al jaren heen en weer gaan tussen de tweede en de hoogste afdeling. De politie heeft er een onderzoek geopend, mogelijk gaat het ook daar om het topje van de ijsberg. Het economisch klimaat in Spanje is niet te best, hè. Een club als Deportivo La Coruña is al failliet.»

HUMO Over Engeland hoor je dan weer bijna nooit iets.

Dhont «De Engelse voetbalbond steekt heel veel geld en energie in bewustmaking. Ze spreken alle clubs aan, tot in vierde klasse, en geven overall lezingen om ook jonge spelers aan te spreken. Engeland is op dit moment een voorbeeld voor andere landen.»

VUILNIS VAN DE CAMORRA

HUMO Hoe bent u bij de UEFA terechtgekomen?

Dhont «Ik zat in het sportgokken. Eerst heb ik een aantal jaar voor het bookmakerbedrijf William Hill in Londen gewerkt, daarna heb ik zeven jaar in Italië gewoond. Ik had een bod uitgebracht op een openbare aanbesteding van het Italiaanse ministerie van Financiën, dat een officieel organisme wou installeren om het sportgokken in Italië in handen te nemen. Tot dan was dat het exclusieve domein van *la mala vita*, de onderwereld, geweest. Dat organisme werd de Gruppo SNAI SpA. Het was 1998 en ik was 28 jaar. Meer bluf dan kennis, maar toch haalde mijn bod het. Ik was de enige buitenlandse deelnemer en kennelijk wilden de Italianen het sportgokken per se uitbesteden aan een buitenlandse groep. Ze waren bang dat ze anders binnen de

kortste keren de maffia op hun dak zouden krijgen.

»We hadden ons hoofdkantoor in de buurt van Lucca in Toscane en draaiden al snel 45 miljoen euro per week. En we hebben nooit echt last gehad van de maffia, behalve mischien even in Napels. Daar had ik prachtig gelegen *betting shop* gekocht in het hart van de stad, in de redactielokalen van de vroegere krant *La Nazione*. Op de receptie bij de opening stond iemand met mijn Italiaanse partner te praten. Hij wilde dat we de camorra, de Napolitaanse maffia, een paar van onze parkeerplaatsen gaven. Die zijn namelijk goud waard in het centrum van Napels. Dat hebben we geweigerd.

»Mijn Italiaanse partner moest ook een container vol vuilniszakken kopen met daarop *Comuna di Napoli*. Die hadden de maffiosi ergens *scheefgeslagen*. De container kostte een habbekrats en mijn partner heeft hem gekocht. In Lucca zette ik dus mijn afval buiten in zakken uit Napels. En al gauw deden mijn burens dat ook, en vervolgens de hele straat. Wat moesten we er anders mee? En elke keer als ik naar Napels ging, kwam ik terug met een auto vol vuilniszakken. In Lucca maakte niemand zich er druk om dat die zakken uit Napels kwamen. Ze waren allang blij dat het vuilnis in zakken zat.

»Met de Italiaanse politiek hebben we ook nooit problemen gehad. We hadden meteen in de gaten dat er serieus werd geknoeid in de Italiaanse voetbalcompetitie. De laatste vijf, zes rondes van het seizoen in de Serie B, de tweede klasse, konden we met onze ogen dicht voorspellen. Ik sprak over matchfixing met mensen van

Financiën, met de Italiaanse sportbonden en met journalisten, maar die wuifden dat allemaal weg. 'Misschien gebeurt het weleens dat Juventus iets weggeeft als de club toch al kampioen is, en zo het volgende seizoen een duurder speler wat goedkoper kan overnemen,' zeiden ze, maar voor de rest... Als je vandaag met diezelfde Italianen aan tafel gaat zitten, praten ze heel anders. Eén keer heeft het ministerie ons gedwongen om verkochte wedstrijden die ik uit het aanbod wilde halen, toch op de lijst te houden, met een verlies van tientallen miljoenen tot gevolg. Ik heb daar zo veel trammelant over gemaakt dat de politici me daarna met rust gelaten hebben.

»Een serieus schandaal was de bekermatch tussen Atalanta en Pistoiese in 2000, die op 0-0 eindigde. Uit de *betting stats* bleek meteen dat er iets aan de hand was. De spelers van de twee clubs hadden het op een akkoordje gegooit en vervolgens hun vriendinnen, vaders, moeders, broers en neven naar de *betting shops* gestuurd

om voor vele honderdduizenden euro op de 0-0 te wedden. Maar de veiligheidscamera's in de shops hadden al die mensen op beeld vastgelegd. Ik ben met mijn informatie naar de carabinieri in Rome gestapt, maar men heeft er niets aan gedaan. Met die desinteresse van politie en justitie word ik nog elke dag geconfronteerd: 'Het is geen moord, hè, meneer, alleen maar een beetje vals spelen.'»

HUMO In 2005 bent u terug naar België gekomen.

Dhont «Ja. Toen barstte hier de affaire uit rond de Chinese matchfixer Zheyun Ye.»

HUMO U hebt die mee op gang getrokken door Roland Duchâtelet, toen de grote man bij Sint-Truiden, te wijzen op een aantal verdachte gokbewegingen op de Aziatische markt waarbij Belgische clubs waren betrokken.

Dhont «Mede daardoor dacht de UEFA aan mij toen ze de gokmafia en matchfixing wou aanpakken. In 2009 ben ik begonnen: mijn eerste zaak was FK Pobeda, een club uit het Macedonische Prilep. De bewijslast was verpletterend. Ik herinner me nog dat de voorzitter van de club voor me kwam staan op de luchthaven. Een uur lang stond hij – handwringend en zonder ophouden – te roepen: 'But why? Why only us?' Hij wist niet dat hij de eerste in de rij was. Toen had ik dat nog niet meegemaakt, vijf jaar later verbaast niets me nog. Ook niet dat er in België zo weinig wordt ondernomen tegen het fenomeen.» **H**

In 2005 barstte de affaire los rond de Chinese matchfixer Zheyun Ye (foto links). Karl Dhont trok die mee op gang door Roland Duchâtelet te wijzen op verdachte gokbewegingen op de Aziatische markt, waarbij Belgische clubs betrokken waren.

VOLGENDE WEEK
Matchfixing in België

Voetbalclub UR Namen werd **gefinancierd** met geld uit het **Duitse** **prostitutiemilieu**'

Procureur Andreas Bachmann

Matchfixing door georganiseerde criminelen is de gesel van het moderne voetbal. De UEFA zet er de zwaarste middelen tegen in, en in landen als Duitsland, Italië en Turkije lopen grote gerechtelijke onderzoeken naar sportieve manipulatie. Maar in België blijft het stil. 'Ik heb niet de indruk dat er in dit land veel wordt ondernomen om het fenomeen op te sporen en te bestrijden,' zegt UEFA-specialist Karl Dhont.

Raf Sauviller

Het is niet dat het fenomeen bij ons niet bekend is: de manipulatie van clubs in de Belgische eerste en tweede klasse door **Zheyun Ye**, de beruchte Gokchinees, was in 2005 een groot schandaal. Ye was een afgevaardigde van de grote criminele gokorganisaties in Azië, maar bij de fraude waren ook een pak Belgen betrokken: criminelen, voetballers, trainers, clubvoorzitters en eersteklasseclubs als Lierse SK.

Vijf jaar later was het opnieuw prijs: er kwam een grote matchfixingaffaire aan het licht rond tweedeklasser UR Namen, maar daar besteedde de Belgische pers al een stuk minder aandacht aan. De zaak kwam aan het licht in de Duitse industriestad Bochum, waar het plaatselijke parket een onderzoek had geopend tegen een groep vanuit Duitsland opererende criminelen onder leiding van twee Kroatische beroepsgokkers: **Marijo Cvrtak**, een mislukte kok, halve pooier, bandendief en oplichter, en **Ante Sapina**, die in 2005 al een keer was veroordeeld voor het omkopen van voetballers. Het duo zette jarenlang in heel Europa ongestoord voetbalwedstrijden naar hun hand, maar het knooppunt van hun activiteiten was België. Daar was

Cvrtak er zelfs in geslaagd een hele voetbalclub in handen te krijgen: Union Royale Namur (UR Namen). De Kroaat installeerde er een aantal buitenlandse spelers, voornamelijk afkomstig uit de Balkan, die hij gebruikte om de wedstrijden van Namen te laten verlopen zoals hij en zijn gokvrienden dat wilden. Het parket van Bochum legde, onder leiding van de doortastende procureur **Andreas Bachmann**, voor het seizoen 2009-2010 17 verdachte wedstrijden bloot.

Maar terwijl in Duitsland en Italië gokmaffiosi, scheidsrechters, spelers en clubverantwoordelijken per strekkende meter worden veroordeeld en geschorst door justitie en nationale voetbalbonden, blijft wedstrijdmanipulatie in België vooralsnog een onbestraft misdrijf. Meer dan acht jaar na de feiten is er nog altijd geen uitspraak gevallen in de juridische affaire rond de Gokchinees. De kans dat de zaak, die volgend jaar in februari eindelijk wordt behandeld door de 49ste kamer van de rechtbank in Brussel, nog veroordelingen zal opleveren, is bijzonder klein. De feiten zullen immers verjaard zijn tegen de tijd dat het dossier zijn volledige juridische beloop heeft gekend. De hoofdverdachten

zitten allang hoog en droog in het buitenland. Zheyun Ye zelf bevindt zich ergens in het oosten van China, waar hij aan de slag is als handelsvertegenwoordiger. En de Henegouwer **Pietro Allatta** woont en werkt al jaren op het eiland Mauritius, waar hij een vastgoedkantoor drijft en zich in de lokale voetbalringen heeft ingewerkt. Al loopt het ook in Mauritius niet meteen van een leien dakje: zijn kantoor werd er met automatische wapens aan flarden geschoten en hij werd aan de deur gezet als directeur van de Club M, het nationale voetbalteam van Mauritius, nadat men ginder te weten was gekomen wat Allatta allemaal had uitgevreten in België.

Met de corruptie- en manipulatiezaak rond UR Namen is het nog pijnlijker gesteld: daar werd door niemand in België aandacht aan besteed – niet door de voetbalbond, en niet door justitie. Het federaal parket opende wel een gerechtelijk dossier, maar klasseerde dat even snel weer zonder gevolg. En daar kijkt men in Duitsland toch wel van op.

HOEREN EN KOGELS

Het is november en het centrum van Bochum zit nu al in de greep van de kerstmarkten.

De Henegouwer Pietro Allatta, verdacht in de zaak Ye, zit allang hoog en droog in het buitenland. Hij woont en werkt op het eiland Mauritius.

De pleinen en winkelstraten zijn ingenomen door feestelijke houten blokhutten waar glühwein en worsten worden geserveerd. Achter de kramen verheft zich, in pure functionele jaren 70-stijl, het spuuglelijke gebouw van het Staatsanwaltschaft, het parket. Hier, in een klein, grijs kantoor in een lange grijze gang zit Staatsanwalt **Andreas Bachmann** tussen ordentelijk opgestapelde dossiers. De uiterst vriendelijke en voorkomende substituant is al een paar jaar de absolute gerechtelijke autoriteit in Europa als het op matchfixing aankomt, en zijn parket is ►

‘In België valt de prijs nog wel mee: daar plooiën veel voetballers al voor 5.000 euro’

ANDREAS BACHMANN

Bachmann: ‘Marijo Cvrtak bracht het criminele geld van de Duitse pooiers naar Jean-Claude Baudart (foto), de toenmalige voorzitter van UR Namen, en gebruikte die criminele centen ook om spelers om te kopen.’

► uitgegroeid tot een Europees centrum in de bestrijding van de gokmafia.

HUMO De UEFA mag u en het parket van Bochum dankbaar zijn, zegt de Belgische disciplinary inspector Karl Dhont.

Alle informatie omtrent matchfixing waarover ze beschikt, komt eigenlijk van Bochum.

Andreas Bachmann (met een bescheiden glimlach) «Dat is misschien een boutade, maar ze is ook een beetje waar. De UEFA heeft natuurlijk nog wel andere bronnen, maar het materiaal uit hun strafdossiers komt inderdaad zogoed als volledig uit Bochum.»

HUMO Alles is begonnen toen het parket hier een jaar of vijf geleden op de naam van UR Namen stootte, in een onderzoek dat absoluut niets had te maken met België, voetbal of matchfixing.

Bachmann «We waren bezig met een gerechtelijk onderzoek naar het prostitutiemilieu hier in Bochum. Dat viel absoluut niet goed in het lokale seksmilieu, want één van mijn collega-substituten werd meteen bedreigd. Hij kreeg een revolverkogel in de brievenbus. Voor ons het signaal om op het gaspedaal te trappen: we hebben ons hele arsenaal op hen losgelaten, tot telefoontaps toe. Zo kwamen we te weten dat het seksmilieu hier banden had met de gokwereld, en daarbij viel steeds opnieuw een naam die wij helemaal niet kenden: Union Royale Namur. Die club werd het beginpunt van een groot gerechtelijk onderzoek dat de halve wereld omspande en uiteindelijk heeft geleid tot het ontmantelen van de wereldwijde gokorganisatie van Ante S. en Marijo C.»

HUMO UR Namen was dus belangrijk voor deze matchfixers?

Bachmann «De Belgische club was een centraal gegeven voor hun organisatie, die voornamelijk bestond uit

Kroatische gokkers en Turkse pooiers. Al heel snel hadden we bewijzen in handen dat UR Namen werd gefinancierd met geld afkomstig uit de prostitutie in Bochum. Op z'n minst 150.000 euro is van de rosse buurt in Bochum naar Namen gestroomd. Wij hebben dat spoor gevolgd en zijn op een internationaal netwerk van matchfixers gestoten, met gokkers en criminelen uit Berlijn en Nurenberg, uit Zwitserland, Oostenrijk, Engeland, Turkije, Nederland en België. We leerden hoe het systeem werkte, hoe men wedstrijden manipuleerde, spelers onder druk zette en omkocht. En ten slotte: hoe men enorme sommen inzette op de vervalste wedstrijden.

»Er gaan echt duizelingwekkende hoeveelheden geld om in die circuits. De weddenschappen zijn enorm hoog, en ook het omkopen van spelers en scheidsrechters kost veel geld. In België valt dat nog wel mee: daar plooiën veel voetballers al voor 5.000 euro. Maar in Duitsland moet je, om gewoon een wedstrijd in de tweede klasse naar je hand te zetten, toch al gauw 25.000 euro per speler bovenhalen.»

HUMO En Marijo Cvrtak was de man die het criminele geld van de Duitse pooiers naar het Belgische voetbal droeg?

Bachmann «Inderdaad. Marijo C., wiens proces hier op 4 december wordt heropgestart, gaf het geld aan Jean-Claude Baudart, de toenmalige voorzitter van UR Namen, en gebruikte die criminele centen ook om voetballers van Namen om te kopen. Eén van de belangrijkste manipulators bij Namen was de Bosniër Dragan Bubic, een middenvelder die ooit nog voor Hamburg gespeeld heeft. Bubic was de contactman tussen Marijo C en de andere spelers van Namen, van wie er zich heel wat zonder veel omzien hebben laten omkopen. Eén van hen was de toenmalige Oostenrijkse keeper (Heinz Lienhart, red.)»

BETREURENSWAARDIG

HUMO En het is niet bij Namen gebleven. Ook spelers van clubs als Antwerp en Lierse hebben geld aanvaard van Cvrtak, en voor hem matches gemanipuleerd.

Bachmann «In totaal hebben we in de Belgische tweede klasse zeventien verdachte wedstrijden geïdentificeerd. Van vijf ervan hebben we ook effectief kunnen aantonen dat ze waren verkocht, en die zijn dan ook opgenomen in de akte van beschuldiging tegen Marijo C. en Dragan Bubic. De rechter heeft hen daar in 2011 ook voor veroordeeld. Eén van die vijf wedstrijden was de match van Namen tegen FC Antwerp, op 12 april 2009: in de rechtbank hebben wij aangetoond dat in die wedstrijd niet alleen spelers van Namen waren omgekocht, maar ook van Antwerp. Ik kan dus bevestigen dat Antwerp betrokken was bij de fraude van Marijo C.»

HUMO Tijdens een gesprek met beroepsgokker en oplichter Robin Boksic, één van de Kroatische handlangers van Sapina, heeft hij me de namen gegeven van de spelers die waren omgekocht voor die wedstrijd tussen Namen en Antwerp. Bij Namen was dat onder meer de Fransman Mobitang Eboa, bij Antwerp een groep voetballers uit de Balkan: Darko Pivaljevic, Predrag Ristic, Slobodan Slovic...

Bachmann «Robin Boksic ken ik: hij heeft gewerkt als informant voor de UEFA en ook wij hier in Bochum hadden contact met hem. Hij heeft zelfs inzage gehad in onze dossiers. Maar ik kan de namen van de spelers die u noemt, niet bevestigen. Ik kan geen enkele naam noemen. Die mensen zijn niet veroordeeld, en het geheim van het onderzoek laat niet toe dat ik hun namen bekendmaak.»

► **HUMO** In 2010 hebt u alle gegevens die betrekking hadden op Belgische clubs en in België actieve voetballers overgemaakt aan het Belgische federaal parket. Dat federaal parket heeft er echter niets mee gedaan. Het heeft het dossier zonder gevolg geklasseerd.

Bachmann «Dat verbaast mij, en ik betreur dat. Ik kan alleen maar vaststellen dat wij onder meer met het materiaal over UR Namen en Antwerp hier in Duitsland de veroordeling van Marijo C. en een aantal voetballers hebben bekomen. Wij hebben onze Belgische collega's de nodige informatie bezorgd om de rechtsgang tot een goed einde te brengen, maar uiteraard was het geen kant-en-klaar dossier – er moest nog aan gewerkt worden. Als men niet bereid is om dat werk te doen...»

Gefixt: wedstrijd tussen UR Namen en Antwerp van april 2009. Bachmann: «We hebben vermoend dat wedstrijd niet alleen spelers van en waren gekocht, maar ook van Antwerp.» Darko Pivaljevic (voornamen) en van Slovic (er) waren een van de moedelijk gekochte spelers.

TE LAAT

In de wandelgangen horen we dat het Belgisch federaal parket niet helemaal gelukkig was met het materiaal dat de Duitsers aan België hebben overgemaakt. We vragen het aan substituu **Eric Bisschop**, die verantwoordelijk was voor dit dossier.

Eric Bisschop «Dat onderzoek is ondertussen inderdaad geseponeerd. Er zal niets mee gebeuren. Niemand zal worden vervolgd.»

HUMO Hoe is dat mogelijk? In Bochum is het parket erin geslaagd om in deze zaak een gerechtelijk dossier samen te stellen dat voor serieuze veroordelingen heeft gezorgd. Waarom kan dat niet in België?

Bisschop «De Duitse justitie huldigt het principe dat ze eerst zelf haar onderzoek voert, pas daarna maken de magistraten hun gegevens over aan de buitenlandse parketten. Dat is ook in dit geval gebeurd. Wij hebben wel degelijk op dit dossier gewerkt, maar we waren veel te laat: we konden gewoon niets meer hard maken. In een dergelijk dossier moet je met observaties en telefoontaps kunnen werken, anders geraak je er gewoon niet uit en blijf je zitten met verklaringen na de feiten en situaties van woord tegen woord. Bovendien waren veel van de mensen die genoemd worden, allang weer spoorloos uit België verdwenen.»

Zijn die dan zo moeilijk te vinden in dit eengemaakte Europa? Heinz Lienhart zit gewoon thuis in Oostenrijk. **Nemanja Cvetkovic**, nog een luitenant van Cvrtak bij Namen, speelt op dit moment in het tweede team van Rode Ster Belgrado. En **Dragan Bubic**? Die zit alweer in de gevangenis in Duitsland, nadat hij werd opgepakt tijdens een raid op een illegale goktent.

En wat heeft de KBVB in deze zaak gedaan? Bij de Belgische voetbalbond gaat **Thibault De Gendt** sinds een paar

‘Op dit moment loopt er geen enkel onderzoek naar matchfixing in Belgische competities. Maar het is wel een prioriteit’

THIBAUT DE GENDT, KBVB

jaar over de matchfixing. Hij is de Belgische *integrity officer*, de nationale bondsverantwoordelijke die de integriteit van ons voetbal moeten garanderen. Hij treedt op als verbindingsofficier met het UEFA-hoofdkwartier in het Zwitserse Nyon en onderhoudt het contact met justitie en politie.

Thibault De Gendt «Het bondsparket heeft, samen met de onderzoekscommissie van de KBVB, wel degelijk een onderzoek gedaan in verband met UR Namen, en zelfs mensen verhoord.»

HUMO Wie? Spelers van Namen, Antwerp en Lierse?

De Gendt «Dat weet ik niet. Ik kan het dossier niet inzien. Het is in handen van het federaal parket.»

HUMO Heeft de KBVB de betrokkenen tuchtrechterlijk aangepakt?

De Gendt «Dat het dossier na het onderzoek door het bondsparket niet werd overgemaakt aan de disciplinaire instanties, wijst erop dat het parket over onvoldoende bewijzen beschikte om tot vervolging over te gaan.»

HUMO Is matchfixing een prioriteit voor de KBVB?

De Gendt «Op dit moment loopt er bij ons geen enkel onderzoek naar matchfixing in Belgische competities. Maar het is wel een prioriteit.»

HUMO Worden er dan geen wedstrijden meer vervalst?

De Gendt «Als het Betting Fraud Detection System (BFDS) van de UEFA, dat alle wedstrijden in eerste en tweede klasse in Europa controleert, verdachte gokbewegingen vaststelt, wordt er een rapport opgesteld en naar de desbetreffende nationale voetbalbond opgestuurd. Sommige landen hebben de afgelopen jaren heel veel rapporten gekregen: Italië, Turkije, Albanië, Wit-Rusland... Maar sinds 2010 heeft België er nog geen enkel ontvangen.»

600 MATCHEN

Bachmann «Het is fout om te denken dat matchfixing een probleem is geworden van verre landen in het vroegere Oostblok of in de Balkan, en dat wij hier in West-Europa de zaak nu wel onder controle hebben. Dat is pertinent niet zo: de gokmafia is bijvoorbeeld nog altijd actief in Duitsland. We krijgen voortdurend informatie over

UEFA-inspecteur Karl Dhont (boven) is Andreas Bachmann (onder) dankbaar. Volgens hem komt alle informatie waarover de UEFA beschikt, van Bochum, waar de doortastende procureur de plak zwaait. Hij is de absolute gerechtelijke autoriteit in Europa inzake matchfixing.

spelers die worden aangesproken, over pogingen om wedstrijden te beïnvloeden. En als dat nog altijd gebeurt in Duitsland, dan lijkt het mij niet meer dan logisch dat het zich ook nog in België voordoet. De gokmafia is rijk en machtig en bijzonder inventief, en er valt hoe dan ook veel geld mee te verdienen.

»Luister, toen we begonnen met dit onderzoek beschikten we over een lijstje van elf verdachte wedstrijden. Nu is dat lijstje een lijst geworden: er zijn wereldwijd meer dan 600 voetbalwedstrijden waarvan we aanwijzingen hebben dat ermee werd geknoeid. En daar komt binnenkort ongetwijfeld nog een pak bij, want onlangs heeft men in Singapore veer-

tien belangrijke gokgangsters opgepakt. Die worden op dit moment ondervraagd.»

Andreas Bachmann kent Thibault De Gendt van internationale conferenties. De Duitse magistraat heeft niks dan lof voor de Belgische bondsman, hij noemt hem zeer enthousiast en van goede wil. Maar hij heeft De Gendt wel vaker horen klagen over het feit dat hij geregeld met zijn hoofd tegen de muur loopt en weinig gehoor krijgt bij de top van de KBVB en van de Belgische justitie. In de kantoren van de KBVB in Brussel haalt De Gendt zijn schouders op.

De Gendt «Het zou naïef zijn om te veronderstellen dat er in België geen wedstrijden meer worden vervalst. Wij hebben, meestal in samenspraak met de UEFA, een aantal maatregelen getroffen om matchfixing in dit land tegen te gaan. Maar wat vermag een voetbalbond tegen de georganiseerde misdaad? Het is zo moeilijk om beteugelend en sanctionerend op te treden. Wij kunnen alleen onze eigen leden op het matje roepen, en dan nog... We hebben ook geen mogelijkheden om een serieus onderzoek te voeren – wij kunnen geen telefoons aftappen, hé. We kunnen alleen hopen dat de Belgische justitie er een zaak van maakt.

»We hebben hier nu zelf een meldpunt voor matchfixing. Daar zijn sinds 2009 een paar tientallen mogelijke gevallen terechtgekomen, ook een paar wedstrijden uit de hogere afdelingen, zoals die beruchte Anderlecht - Sint Truiden van 26 april 2008. Maar de meeste tips betreffen affaires in de lagere competities en vooral veel jeugdwedstrijden. En als ik de lijst bekijk, zie ik toch vooral zaken die door het bondsparket werden geklasseerd volgens 'gebrek aan bewijs'. Ik zie maar één wedstrijd waar het bondsparket geoordeeld heeft dat de matchfixing was bewezen. Dat ging over een match uit 2011 tussen twee U17-teams van Limburgse clubs. Jongens onder de 17 jaar dus. Tja...» **H**

VERDACHTE WEDSTRIJDEN

In de afgelopen jaren waren er ook in België wedstrijden die mogelijk werden gemanipuleerd. Wat is er van die verdachte matches geworden?

ANDERLECHT - SINT-TRUIDEN: 4-1 26 APRIL 2008

Karl Dhont «In het laatste half uur van die match werd er bijna 1 miljoen euro ingezet, op een moment dat Anderlecht met 0-1 achterstond. Toen kreeg je twee overduidelijke gevallen van offside, die werden genegeerd door de lijnrechter. In een kwartier tijd maakte Anderlecht nog vier goals. Iemand heeft hier veel geld aan verdiend.»

Thibault De Gendt «Het bondsparket van de KBVB heeft een onderzoek geopend naar deze wedstrijd. Ik weet niet wat er in dat dossier staat, het is van voor mijn tijd. Ik kan het ook niet meer inzien, want de KBVB heeft het dossier overgemaakt aan het federaal parket.»

De UEFA heeft een kopie van het dossier opgevraagd bij de KBVB. Het bleek uit één enkel velletje papier te bestaan. Bij het federaal parket weet men niets van deze wedstrijd.

AA GENT - SPORTING LOKEREN: 3-1 3 FEBRUARI 2007

Een wedstrijd die ook bij de UEFA bekend is. In 2010 verklaarde Robin Boksic in de Duitse en de Belgische pers

dat hij deze wedstrijd heeft gemanipuleerd. Hij had een aantal Servische spelers van Lokeren en Gent benaderd en persoonlijk een paar tienduizenden euro naar Gent gebracht. Een sterk verhaal, waarvan je verwacht dat het toch ergens de oren zou moeten doen spitsen.

»Ik hoop dat deze zaak zal worden onderzocht door de Duitse of de Belgische justitie, en dat de KBVB hiervan op de hoogte zal worden gebracht, reageerde Gent-manager **Michel Louwagie** toen in de pers. Maar dat is dus niet gebeurd. Het federaal parket heeft nooit een onderzoek geopend, zegt Eric Bisschop. En ook bij de KBVB weet men absoluut van niets.

STANDARD LUIK - AA GENT: 7-0 26 MEI 2013

Dit was een hele vreemde. Het was Gent-voorzitter **Ivan De Witte** zelf die zich vragen begon te stellen over de uitslag en hem in verband bracht met mogelijke matchfixing. De Witte verklaarde ook dat hij Karl Dhont had gevraagd om een onderzoek in te stellen naar de wedstrijd. Maar toen er commotie ontstond in de pers, slikte De Witte alles weer in.

Dhont «Hier snap ik dus niets van. De Witte heeft mij nooit iets gevraagd, en zeker niet om een onderzoek te beginnen naar deze wedstrijd. Dat is overigens niet mijn bevoegdheid, maar die van de KBVB.»